

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АУТОРСКОМ И СРОДНИМ ПРАВИМА

Члан 1.

У Закону о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09 и 99/11), у члану 39. став 6. на крају тачке 3) тачка се замењује тачком и запетом и додају се тач. 4) и 5), које гласе:

„4) техничке уређаје и празне носаче звука, слике и текста које потенцијални обвезник плаћања накнаде купује у другој држави или царинској територији, ако се они непосредно испоручују у другу државу или царинску територију или ако их потенцијални обвезник плаћања накнаде после спроведеног одговарајућег царинског поступка отпрема са територије Републике Србије;

5) рачунаре, рачунарску опрему, компоненте и рачунарске меморије, изузев ако неки од тих уређаја није изричито наведен у листи из става 12. овог члана.”

После става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

„Обвезник плаћања посебне накнаде који је платио посебну накнаду за уређаје и предмете са листе из става 12. овог члана, који су касније опремљени са територије Републике Србије, има право на враћање плаћене посебне накнаде.”

Досадашњи ст. 7-10. постају ст. 8-11.

Досадашњи став 11, који постаје став 12. мења се и гласи:

„Листу техничких уређаја и предмета за које постоји обавеза плаћања посебне накнаде према условима из ст. 1. до 10. овог члана утврђује Влада (у даљем тексту: уређај и предмет са листе Владе).”

После става 12. додаје се став 13. који гласи:

„У случају сумње да ли се за неки уређај или предмет са листе Владе који има више функција плаћа посебна накнада, постојање обавезе плаћања посебне накнаде утврђује се на основу преваходне намене уређаја или предмета.”

Члан 2.

У члану 127. став 4. на крају текста додаје се реченица који гласи:

„Уговорачи су дужни да о почетку преговора писаним путем обавести министарство надлежно за послове науке и Завод за интелектуалну својину.”

Став 5. мења се и гласи:

„Уколико организација не закључе уговор из става 3. овог члана у року од три месеца од дана започињања преговора из става 4. овог члана, јединствену наплату ће вршити најстарија организација.”

Члан 3.

У члану 156. после става 4. додају се ст. 5. 6. и 7, који гласе:

„Накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма наплаћује једна организација одређена споразумом који постигну организација које остварују права аутора музичких дела на накнаду за јавно саопштавање музичких дела и организације које остварују права интерпретатора и произвођача фонограма на накнаду за јавно саопштавање интерпретација и фонограма.

По одбитку споразумно одређених трошкова наплате накнаде за јавно саопштавање музичких дела, фонограма и на њима забележених интерпретација, прикупљена средства распоређују се на тај начин да организација која остварује права аутора музичких дела има 50% од укупно прикупљених средстава, а организације које остварују права интерпретатора и произвођача фонограма по 25% од укупно прикупљених средстава.

Одредбе споразума из става 4. овог члана којима одређује висина расподеле прикупљених средстава на начин супротан ставу 6. овог члана, ништаве су.”

Члан 4.

У члану 164. после става 2. додају се нови ставови 3, 4, 5. и 6. који гласе:

„Савет за контролу наплате и расподеле накнаде за јавно саопштавање (у даљем тексту: Савет) је заједничко тело организација из члана 156. став 5. овог закона, које оне споразумно оснивају.

Савет врши контролу над применом споразума из члана 156. став 5. овог закона, закљученог између организација, као и контролу наплате и расподеле прикупљене накнаде и даје смернице у погледу наплате и расподеле накнаде између организација.

Савет има три члана, по једног из сваке организације.

Савет је дужан да донесе правилник о свом раду.”

Члан 5.

У члану 171. став 1. речи: „и занатских” се бришу.

После члана 171. додају се називи и чл. 171а и 171б, који гласе:

„2.5.1а Одређивање накнаде у тарифи за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма

Члан 171а

Највиши износ накнаде на месечном нивоу у тарифи за јавно саопштавање музичких дела, интерпретације и фонограма, не може да буде већи од 1/12 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса, за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине до 50 метара квадратних, односно не може да буде већи од 1/10 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине веће од 50 до 100 метара квадратних, односно не може да буде већи од 1/8 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине од 100 до 150 метара квадратних, не може да буде већи од 1/6 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине од 150 до 200 метара квадратних, а за кориснике са пословним просторијама од 200 до 300 метара квадратних не може бити већа од 1/3 минималне зараде у Републици Србији, с тим што се као основ за утврђивање накнаде на месечном нивоу у текућој календарској години узима износ минималне зараде, без пореза и доприноса у децембру месецу претходне календарске године. За сваких додатних 100 метара квадратних преко 300 метара квадратних, накнада се увећава за максимално 1/20 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса.

При одређивању квадратуре комерцијалних пословних просторија из става 1. овог члана искључиво се рачуна простор који корисник користи за пријем гостију, потрошача и

наручилаца услуга, а не рачунају се помоћне просторије за рад особља корисника, складишни и санитарни простор.

Накнада за јавно саопштавање музичких дела, интерпретације и фонограма у занатским радњама се не плаћа.

Под занатским радњама у смислу става 3. овог закона подразумевају се самосталне занатске радње, као и радње, односно пословни простор у коме предузетник који плаћа порез на приходе од самосталне делатности на паушално утврђени приход који се бави производном делатношћу, а у оквиру производне делатности продаје сопствене производе, односно пружа услуге физичким лицим, обавља ту делатност.

Кориснике из става 1. овог члана категорише репрезентативно удружење корисника за територију Републике Србије на основу значаја који јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма има за обављање пословне делатности корисника у одређеној привредној грани или сектору, нарочито водећи рачуна о географском месту седишта корисника, финансијском промету који корисник остварује на годишњем нивоу, као и да се за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма у занатским радњама не плаћа накнада.

2.5.16 Одређивање посебне накнаде у тарифи за остваривање права на посебну накнаду

Члан 171б

Износ посебне накнаде која се плаћа по сваком продатом или увезеном уређају и предмету са листе Владе не може бити виши од 1% његове вредности.

Као вредност уређаја и предмета са листе Владе који се производе у Републици Србији узима се њихова продајна цена без пореза на додату вредност при првој продаји, а кад се уређаји и предмети са листе Владе увозе у Републику Србију, као њихова вредност узима се њихова набавна цена прерачуната у динаре по курсу на дан њиховог царинења, увећана за царину.”

Члан 6.

У члану 176. речи: „Комисији за ауторско и сродна права (у даљем тексту: Комисија)” замењују се речима „Заводу за интелектуалну својину (у даљем тексту: Завод)”, а реч: „мишљење” замењује се речју: „сагласност”.

Члан 7.

У члану 177. ст. 6. и 7. реч: „Комисија” у одређеном падежу замењује се речју: „Завод” у одговарајућем падежу, а реч: „мишљење” у одређеном падежу замењује се речју: „сагласност” у одговарајућем падежу.

У члану 178. реч: „Комисија” у одређеном падежу замењује се речју: „Завод” у одговарајућем падежу, а реч: „мишљење” у одређеном падежу замењује се речју: „сагласност” у одговарајућем падежу.

Члан 8.

Глава V. „Комисија за ауторско и сродна права” и чл. 192. до 201. бришу се.

Члан 9.

После члана 201. додају се главе: „Va Поступак за давање сагласности на тарифу” и „Vб Електронска евиденција емитовања и реемитовања” и чл. 201а до 201д, који гласе:

„Va ПОСТУПАК ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ТАРИФУ

Члан 201а

Сагласност на предлог тарифе коју предлажу организације даје Завод за интелектуалну својину.

Члан 201б

Ако су предлог тарифе споразумно одредиле две или више организација, поступак за сагласност из члана 201а овог закона покрећу те организације заједнички.

Ако је предлог тарифе одређен од стране најстарије организације, та организација подноси предлог за сагласност.

Члан 201в

Уз захтев за сагласност из члана 201а овог закона обавезно се подноси:

- 1) предлог висине тарифе;
- 2) подаци о преговорима (опис тока преговора, резултате преговора, образложење уколико није постигнут споразум, писано изјашњења свих преговарача).

Члан 201г

На поступак за давање сагласности на тарифу сходно се примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, уколико овим законом није другачије прописано.

Vб ЕЛЕКТРОНСКА ЕВИДЕНЦИЈА ЕМИТОВАЊА И РЕЕМИТОВАЊА

Члан 201д

Емитери радио и телевизијског програма дужни су да воде електронску евиденцију емитовања и реемитовања ауторских дела.

Надзор над вођењем електронске евиденције врши Републичка радиодифузна агенција, као поверени посао.

Начин вођења електронске евиденције из става 1. овог члана прописује Влада.”

Члан 10.

Даном ступања на снагу овог закона престаје са радом Комисија за ауторско и сродна права, а њена права, обавезе, предмете, опрему, средства за рад и архиву, за вршење надлежности утврђених овим законом, преузима Завод за интелектуалну својину.

Репрезентативно удружење корисника за територију Републике Србије дужно је да категорише кориснике из члана 171а став 1. овог закона, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Завод интелектуалну својину је дужан да у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе Тарифу за остваривање права на накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма и Тарифу за остваривање права на посебну накнаду, у складу са одредбама овог закона.

Члан 11.

Организације које остварују права аутора музичких дела на накнаду за јавно саопштавање музичких дела и организације које остварују права интерпретатора и произвођача фонограма на накнаду за јавно саопштавање интерпретација и фонограма дужне су да споразум из члана 156. овог закона постигну у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Уколико организације из става 1. овог члана не постигну споразум у остављеном року, јединствену накнаду наплаћује најстарија организација.

Јединствена накнада за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма почеће, у смислу члана 156. став 5. и 6. овог закона, да се обрачунава и наплаћује од 1. јануара 2014. године.

До 1. јануара 2014. године организације из става 1. овог члана наплаћиваће накнаду за јавно саопштавање према Тарифи коју је донео Завод за интелектуалну својину, а према следећим пропорцијама: 50% организацији која остварује права аутора на јавно саопштавање музичких дела, 25% организацији произвођача фонограма и 25% организацији интерпретатора.

Електронска евиденција емитовања и реемитовања почеће да се води од 1. јануара 2014. године.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 1. јануара 2013. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима садржан је у одредби Устава Републике Србије по којој Република Србија уређује и обезбеђује друге односе од интереса за Републику Србију, у складу с Уставом (члан 97. тачка 17. Устав Републике Србије).

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09 и 99/11 - Закон) у члану 39. став 1. прописује: „Када се ауторско дело умножава без дозволе аутора, сходно одредбама члана 46. ст. 1. и 2. овог закона, аутори дела за која се, с обзиром на њихову природу, може очекивати да ће бити умножавана фотокопирањем или снимањем на носаче звука, слике или текста за личне некомерцијалне потребе физичких лица (књижевна, музичка, филмска дела и др.) имају право на посебну накнаду од увоза, односно продаје техничких уређаја и празних носача звука, слике и текста за које се оправдано може претпоставити да ће бити коришћени за такво умножавање.” Наведеном одредбом уведена је посебна накнада коју плаћају произвођачи и продавци информатичке и техничке робе, а преко њих посредно грађани који ту робу купују или користе. При одређивању тарифе за посебну накнаду узима се у обзир „вероватна штета која аутору настаје када се његово дело без његовог одобрења умножава за личне некомерцијалне потребе, примена техничких мера заштите, као и друге околности које могу утицати на правилно одмеравање износа посебне накнаде (члан 39. став 8. Закона). Као што се види, мерила за одређивање посебне накнаде уопштена су и недовољно прецизна. Тарифа за посебну накнаду плод је преговора и писменог уговора који, после преговора, закључују организације које остварују права оних носилаца ауторског и сродних права (у даљем тексту: организације) којима је Законом дато право на посебну накнаду, с једне стране, и репрезентативног удружења произвођача, односно увозника уређаја за тонско и визуелно снимање и произвођача, односно увозника празних носача звука, слике и текста (у даљем тексту: удружења), с друге стране (члан 178. ст. 1-3. Закона). Кад сагласност изостане до истека рока од 60 дана од када организације објаве удружењима позив на преговоре, управни одбор организација саставља заједнички предлог тарифе и прослеђује га на мишљење Комисији за ауторско и сродна права (члан 178. став 4. и 5. Закона) која, приликом давања мишљења, оцењује да ли предлог тарифе обухвата она права за која организација има дозволу за колективно остваривање издату од стране надлежног органа и да ли је посебна накнада одређена у складу са правилима за одређивање тарифе прописаним Законом. Сувише апстрактно постављена правила за одређивање висине посебне накнаде лишавају преговараче јасних мерила која би им омогућила да оцењује висину посебне накнаде.

С друге стране, Закон издваја мерила за одређивање тарифе за посебну накнаду (члан 39. став 8. Закона) од мерила за одређивање осталих тарифа за остваривање имовинских права носилаца ауторског и сродних права. Мерила за одређивање осталих

тарифа за остваривање имовинских права носилаца ауторског и сродних права превише су уопштена. Она само овлаш садрже индикаторе који треба да се примене при одређивању тарифе. Рецимо, ако је „искоришћавање предмета заштите нужно за обављање делатности корисника ...”, тарифа се одређује по правилу у процентуалном износу од прихода који корисник остварује обављајући делатност у оквиру које искоришћава предмете заштите, а овај „износ мора да буде у сразмери са значајем који за приходе корисника има искоришћавање предмета заштите са репертоара организације”. И ова тарифа замишљена је као резултат преговора и писменог уговора који после преговора закључују организације, с једне стране, и удружења, с друге стране. Међутим, као код процедуре одређивања тарифе за посебну накнаду, кад сагласност изостане (у року од 60 дана од објављивања позива на преговоре које чине организације које заступају интересе аутора и ималаца сродних права), управни одбор организације сам сачињава предлог тарифе. И овде, као код одређивања тарифе за посебну накнаду, Комисија оцењује да ли предлог тарифе обухвата она права за која организација има дозволу за колективно остваривање издату од стране надлежног органа и да ли је накнада одређена у складу са правилима за одређивање тарифе прописаним Законом о ауторском и сродним правима. Другим речима, овде постоје исти недостаци и исте мањкавости као код законског уређивања мерила за одређивање тарифе за посебну накнаду. Преговарачи, једноставно, не поседују довољно конкретна и јасна мерила којима би се приклонили у преговорима о висини накнаде. Додатно, правила Закона која предвиђају одређивање тарифе за остваривање имовинских права носилаца ауторског и сродних права односе се на све тарифе које произлазе из закона (изузев тарифе за одређивање посебне накнаде), чиме су недовољно прилагођена појединим облицима искоришћавања ауторског и сродног права.

Будући да, у одсуству уговора, организације имају право да предложе тарифу, а недовољна конкретност мерила за одређивање тарифа погодује организацијама и ремети равнотежу њихових интереса са интересима удружења, ком поремећају односа погодују оне одредбе Закона које својом општошћу погодују и стварању и одржавању такве неравнотеже.

Закон о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима има за циљ да уведе егзактна мерила за одређивање висине оних накнада које су у пракси најчешће, па стога имају битне и непосредне економске последице по обе стране. Посреди су посебна накнада, као и накнада за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма.

III. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ РЕШЕЊА ИЗ ЗАКОНА

Закон о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима конкретизује члан 39. Закона, који установљава право на посебну накнаду. Посебна накнада не плаћа се за уређаје и предмете које потенцијални обвезник накнаде купује у другој држави или царинској територији, ако се они непосредно испоручују у другу државу или царинску територију или ако их потенцијални обвезник накнаде после спроведеног одговарајућег царинског поступка отпрема са територије Републике Србије. Претпоставка је да се за рачунаре, рачунарску опрему и компоненте, као и на све врсте рачунарских меморија, посебна накнада не плаћа, а од претпоставке се одступа само ако је нека од тих врста уређаја изричито назначена у листи коју доноси Влада. Обвезник плаћања посебне накнаде који је платио посебну накнаду за уређаје и предмете који су

касније опремљени са територије Републике Србије, има право на враћање плаћене посебне накнаде. Влада доноси акт којим се утврђују уређаји за које се плаћа посебна накнада, а у случају сумње да ли се за неки уређај или предмет са листе Владе који има више функција плаћа посебна накнада, постојање обавезе плаћања посебне накнаде утврђује се на основу преваходне намене уређаја или предмета.

Основно мерило за одређивање накнаде за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма – кад је јавно саопштавање нужно за обављање делатности корисника – јесте да се висина накнаде везује за минималну зараду у Републици Србији. Тиме се, пре свега, висина накнаде доводи у везу са наређењем Закона да се приликом одређивања тарифа обавезно води рачуна о тарифама које важе у државама чији је бруто друштвени производ приближне вредности бруто друштвеном производу Републике Србије. За одређивање висине накнаде за јавно саопштавање узима се површина комерцијалних пословних просторија корисника; кад је она испод 50 метара квадратних, накнада на месечном нивоу не може бити већа од 1/10 минималне зараде у Републици Србији (без пореза и доприноса), а кад је она од 50 до 100 метара квадратних, накнада на месечном нивоу не може бити већа од 1/8 минималне зараде у Републици Србији (без пореза и доприноса), од 100 до 150 метара квадратних, не може да буде већи од 1/6 минималне зараде у Републици Србији, за кориснике са пословним просторијама од 200 до 300 метара квадратних не може бити већа од 1/3 минималне зараде у Републици Србији, с тим што се као основ за утврђивање накнаде на месечном нивоу у текућој календарској години узима износ минималне зараде, без пореза и доприноса у децембру месецу претходне календарске године. За сваких додатних 100 метара квадратних преко 300 метара квадратних, накнада се увећава за максимално 1/20 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса. При одређивању квадратуре комерцијалних пословних просторија рачуна се искључиво простор који корисник користи за пријем гостију, потрошача и наручилаца услуга, дакле, не рачунају се помоћне просторије за рад особља корисника, складишни санитарни простор.

Кад јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма није нужно за обављање делатности корисника, већ је само корисно или пријатно, накнада за јавно саопштавање је нижа него кад је јавно саопштавање нужно за обављање делатности корисника, јер она зависи од категоризације корисника. Кориснике категорише репрезентативно удружење корисника за територију Републике Србије. При томе, оно је дужно да се руководи значајем који јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма има за обављање пословне делатности корисника у одређеној привредној грани или сектору, и посебно географским местом седишта корисника, финансијским прометом који корисник остварује на годишњем нивоу, као и да се накнада не плаћа за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма у занатским радњама.

Накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма наплаћује самоједна организација која остварује права аутора музичких дела на накнаду за јавно саопштавање музичких дела Средства која она наплати распоређују се сагласно споразуму који постигну организација која остварује права аутора музичких дела на накнаду за јавно саопштавање музичких дела и организације које остварују права интерпретатора и произвођача фонограма на накнаду за јавно саопштавање интерпретације и фонограма.

Основно мерило за одређивање висине посебне накнаде јесте да износ посебне накнаде која се наплаћује по сваком продатом или увезеном уређају и предмету са листе Владе не може бити виши од 1 % његове вредности. Потом се одговора на питање шта се

узима као вредност уређаја и предмета са листе Владе. Наиме, кад се уређаји и предмети са листе Владе производе у Републици Србији, као њихова вредност узима се продајна цена без пореза на додатну вредност при првој продаји, а кад се уређаји и предмети са листе Владе увозе у Републику Србију, као њихова вредност узима се њихова набавна цена прерачуната у динаре по курсу на дан њиховог царинења, увећана за царину

У чл. 6-8 и 10. Закона о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима предлаже се укидање Комисије за ауторско и сродна права, с тим да послови које је радила Комисија, као и опрему и архиву преузима Завод за интелектуалну својину.

Будући да Закона о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима конкретније прописује мерила по којима се одређују тарифе за посебну накнаду и тарифе за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма, то тренутно важеће одредбе тарифа (донете и објављене у складу са важећим Законом) које уређују остваривање права на посебну накнаду и на накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма – постају несагласне са тим законом. Стога оне престају да важе онда кад на снагу ступе Тарифа за остваривање права на накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма и Тарифа за остваривање права на посебну накнаду. Овим се спречава вакуум у остваривању права на посебну накнаду и на накнаду за јавно саопштавање. По природи ствари, тарифе важе док партнери не постигну сагласност о висини накнаде. С друге стране, репрезентативно удружење корисника дужно је категоризује кориснике који плаћају накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма, и то имајући у виду да ли је то саопштавање нужно за обављање њихових делатности, или је само корисно или пријатно. Листу техничких уређаја и предмета за које постоји обавеза плаћања посебне накнада утврђује Влада.

Такође, Закон о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима предвиђа обавезно успостављање и вођење електронске базе података емитовања програма. Емитери радио и телевизијског програма дужни су да воде електронску евиденцију емитовања и реемитовања ауторских дела, док надзор над вођењем т електронске евиденције води Републичка радиодифузна агенција, а Влада ће посебним актом прописати начин њеног вођења.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно да се обезбеде додатна средства у буџету Републике Србије.

V. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

4.4. Право аутора на посебну накнаду

Члан 39.

Када се ауторско дело умножава без дозволе аутора, сходно одредбама члана 46. ст. 1. и 2. овог закона, аутори дела за која се, с обзиром на њихову природу, може очекивати да ће бити умножавана фотокопирањем или снимањем на носаче звука, слике или текста за личне некомерцијалне потребе физичких лица (књижевна, музичка, филмска дела и др.) имају право на посебну накнаду од увоза, односно продаје техничких уређаја и празних носача звука, слике и текста за које се оправдано може претпоставити да ће бити коришћени за такво умножавање.

Накнаду из става 1. овог члана плаћају произвођачи уређаја за тонско и визуелно снимање, произвођачи уређаја за фотокопирање или других уређаја са сличном техником умножавања, произвођачи празних носача звука, слике и текста, и солидарно са њима увозници уређаја за тонско и визуелно снимање, уређаја за фотокопирање или других уређаја са сличном техником умножавања и празних носача звука, слике и текста, осим ако се ради о увозу малих количина намењених за приватно и некомерцијално коришћење, као део личног пртљага.

Ако се уређаји и предмети из става 1. овог члана не производе у Републици Србији, накнаду плаћа увозник.

Обавеза плаћања накнаде из става 1. овог члана настаје:

- 1) при првој продаји у Републици Србији или увозу у Републику Србију, нових уређаја за тонско и визуелно снимање;
- 2) при првој продаји у Републици Србији или увозу у Републику Србију, празних носача звука, слике и текста;
- 3) при првој продаји у Републици Србији или увозу у Републику Србију, нових уређаја за фотокопирање или других уређаја са сличном техником умножавања.

У случају умножавања ауторских дела фотокопирањем или сличном техником, поред права на накнаду из става 1. овог члана аутор има право и на накнаду од правног или физичког лица које пружа услуге фотокопирања уз накнаду.

Лица из става 2. овог члана не плаћају накнаду за:

- 1) техничке уређаје и празне носаче звука, слике и текста ако су они намењени извозу;
- 2) техничке уређаје који се уобичајено не користе за умножавање ауторских дела за личне, некомерцијалне потребе (на пример, студијска опрема и уређаји, диктафони и сл.);
- 3) празне носаче звука, слике и текста применљиве искључиво уз техничке уређаје из става 6. тачка 2. овог члана;

4) ТЕХНИЧКЕ УРЕЂАЈЕ И ПРАЗНЕ НОСАЧЕ ЗВУКА, СЛИКЕ И ТЕКСТА КОЈЕ ПОТЕНЦИЈАЛНИ ОБВЕЗНИК ПЛАЋАЊА НАКНАДЕ КУПУЈЕ У ДРУГОЈ ДРЖАВИ ИЛИ ЦАРИНСКОЈ ТЕРИТОРИЈИ, АКО СЕ ОНИ НЕПОСРЕДНО ИСПОРУЧУЈУ У ДРУГУ ДРЖАВУ ИЛИ ЦАРИНСКУ ТЕРИТОРИЈУ ИЛИ АКО ИХ ПОТЕНЦИЈАЛНИ ОБВЕЗНИК ПЛАЋАЊА НАКНАДЕ ПОСЛЕ СПРОВЕДЕНОГ ОДГОВАРАЈУЋЕГ ЦАРИНСКОГ ПОСТУПКА ОТПРЕМА СА ТЕРИТОРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ;

5) РАЧУНАРЕ, РАЧУНАРСКУ ОПРЕМУ, КОМПОНЕНТЕ И РАЧУНАРСКЕ МЕМОРИЈЕ, ИЗУЗЕВ АКО НЕКИ ОД ТИХ УРЕЂАЈА НИЈЕ ИЗРИЧИТО НАВЕДЕН У ЛИСТИ ИЗ СТАВА 12. ОВОГ ЧЛАНА.

ОБВЕЗНИК ПЛАЋАЊА ПОСЕБНЕ НАКНАДЕ КОЈИ ЈЕ ПЛАТИО ПОСЕБНУ НАКНАДУ ЗА УРЕЂАЈЕ И ПРЕДМЕТЕ СА ЛИСТЕ ИЗ СТАВА 12. ОВОГ ЧЛАНА, КОЈИ СУ КАСНИЈЕ ОПРЕМЉЕНИ СА ТЕРИТОРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ИМА ПРАВО НА ВРАЋАЊЕ ПЛАЋЕНЕ ПОСЕБНЕ НАКНАДЕ.

Лица из ст. 2. и 5. овог члана дужна су, на захтев организације за колективно остваривање ауторског и сродних права, да доставе информације о типу и броју продатих, односно увезених уређаја или носача звука, слике и текста, као и информације о броју учињених фотокопија, као основ за израчунавање накнаде. Информације добијене на овај начин, организација може користити само за обрачунавање накнаде и не сме их користити у друге сврхе.

Накнаде из ст. 1. и 5. овог члана су правичне накнаде при чијем одређивању се узима у обзир вероватна штета која аутору настаје када се његово дело без његовог одобрења умножава за личне некомерцијалне потребе, примена техничких мера заштите, као и друге околности које могу утицати на правилно одмеравање износа посебне накнаде.

Аутори могу остварити своје право на накнаду из ст. 1. и 5. овог члана само преко организације за колективно остваривање ауторског и сродних права.

Аутор се не може одрећи права на посебну накнаду из ст. 1. и 5. овог члана. Право на посебну накнаду не може бити предмет одрицања, располагања за живота и принудног извршења.

~~На предлог органа државне управе надлежног за послове интелектуалне својине (у даљем тексту: надлежни орган), уз претходно прибављено мишљење органа државне управе надлежног за развој информационог друштва, Влада утврђује листу техничких уређаја и предмета за које постоји обавеза плаћања посебне накнаде према условима из ст. 1. до 9. овог члана.~~ ЛИСТУ ТЕХНИЧКИХ УРЕЂАЈА И ПРЕДМЕТА ЗА КОЈЕ ПОСТОЈИ ОБАВЕЗА ПЛАЋАЊА ПОСЕБНЕ НАКНАДА ПРЕМА УСЛОВИМА ИЗ СТ. 1. ДО 10. ОВОГ ЧЛАНА УТВРЂУЈЕ ВЛАДА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: УРЕЂАЈ И ПРЕДМЕТ СА ЛИСТЕ ВЛАДЕ).

У СЛУЧАЈУ СУМЊЕ ДА ЛИ СЕ ЗА НЕКИ УРЕЂАЈ ИЛИ ПРЕДМЕТ СА ЛИСТЕ ВЛАДЕ КОЈИ ИМА ВИШЕ ФУНКЦИЈА ПЛАЋА ПОСЕБНА НАКНАДА, ПОСТОЈАЊЕ ОБАВЕЗЕ ПЛАЋАЊА ПОСЕБНЕ НАКНАДЕ УТВРЂУЈЕ СЕ НА ОСНОВУ ПРЕВАСХОДНЕ НАМЕНЕ УРЕЂАЈА ИЛИ ПРЕДМЕТА.

Члан 127.

Произвођач издатог фонограма има право на накнаду за:

- 1) емитовање и реемитовање фонограма;
- 2) јавно саопштавање фонограма;
- 3) јавно саопштавање фонограма који се емитује.

Право на накнаду из става 1. овог члана произвођач фонограма може остварити само преко организације за колективно остваривање ауторског и сродних права.

Накнада из става 1. овог члана и интерпретаторска накнада из члана 117. овог закона наплаћују се од корисника у виду јединствене накнаде. Наплату јединствене накнаде врши једна организација, одређена уговором закљученим између организације интерпретатора и организације произвођача фонограма.

Уговором из става 3. овог члана организације су дужне да одреде и: висину трошкова наплате јединствене накнаде и учесталост предаје дела јединствене накнаде другој организацији. Уговор се објављује о трошку организација у „Службеном гласнику Републике Србије”. УГОВАРАЧИ СУ ДУЖНИ ДА О ПОЧЕТКУ ПРЕГОВОРА ПИСАНИМ ПУТЕМ ОБАВЕСТИ МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПОСЛОВЕ НАУКЕ И ЗАВОД ЗА ИНТЕЛЕКТУАЛНУ СВОЈИНУ.

~~Уколико организација произвођача фонограма и организација интерпретатора не закључе уговор из става 3. овог члана у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, Влада ће, на предлог министра надлежног за науку и технолошки развој, одредити организацију која ће вршити наплату јединствене накнаде.~~

УКОЛИКО ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОИЗВОЂАЧА ФОНОГРАМА И ОРГАНИЗАЦИЈА ИНТЕРПРЕТАТОРА НЕ ЗАКЉУЧЕ УГОВОР ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА У РОКУ ОД ТРИ МЕСЕЦА ОД ДАНА ЗАПОЧИЊАЊА ПРЕГОВОРА ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА, ЈЕДИНСТВЕНУ НАПЛАТУ ЋЕ ВРШИТИ НАЈСТАРИЈА ОРГАНИЗАЦИЈА.

Организација произвођача фонограма и организација интерпретатора дужне су да заједнички одреде тарифе накнада на начин одређен чланом 177. овог закона.

Јединствена накнада убрана на начин предвиђен овим чланом расподељује се организацијама у складу са уговором закљученим између организације произвођача фонограма и организације интерпретатора. Ако уговором између организација није друкчије одређено, организација која наплаћује јединствену накнаду обавезна је да по одбитку износа трошкова насталих у вези са наплатом јединствене накнаде, који не може бити већи од 10 % њене вредности, без одлагања, а најмање на кварталном нивоу, преда половину убрране накнаде другој организацији.

Ако уговором између организација није друкчије одређено, организација која наплаћује јединствену накнаду, не сме вршити расподелу убрране јединствене накнаде између својих чланова пре него што преда уговорени или законом одређени део убрране накнаде другој организацији.

Ако уговором између организација није друкчије одређено организација која наплаћује јединствену накнаду дужна је да преда другој организацији копије свих података о искоришћавању фонограма и на њима забележених интерпретација добијених од корисника који емитују и јавно саопштавају фонограме и на њима забележене интерпретације, најкасније у року од 30 дана од дана предаје дела убрране накнаде.

Члан 156.

Организација не може да обавља ни једну другу делатност осим делатности које су предвиђене у члану 153. овог закона.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, организација може да:

- 1) врши делатност којом се остварују уметнички, стручни или социјални интереси носилаца права;
- 2) обавља поједине административно-техничке услуге у име и за рачун или у своје име а за рачун друге организације, на основу писаног уговора.

У циљу рационализације и ефикасније наплате и расподеле накнаде за коришћење ауторског и сродних права путем јединствене базе података организације за колективно остваривање ауторског и сродних права могу образовати заједничку службу.

Посебним споразумом одређује се делокруг њеног рада, овлашћења, висина накнаде за њен рад и систематизација радних места запослених у служби.

НАКНАДУ ЗА ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ МУЗИЧКИХ ДЕЛА, ИНТЕРПРЕТАЦИЈА И ФОНОГРАМА НАПЛАЋУЈЕ ЈЕДНА ОРГАНИЗАЦИЈА ОДРЕЂЕНА СПОРАЗУМОМ КОЈИ ПОСТИГНУ ОРГАНИЗАЦИЈА КОЈЕ ОСТВАРУЈУ ПРАВА АУТОРА МУЗИЧКИХ ДЕЛА НА НАКНАДУ ЗА ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ МУЗИЧКИХ ДЕЛА И ОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈЕ ОСТВАРУЈУ ПРАВА ИНТЕРПРЕТОРА И ПРОИЗВОЂАЧА ФОНОГРАМА НА НАКНАДУ ЗА ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ ИНТЕРПРЕТАЦИЈА И ФОНОГРАМА.

ПО ОДБИТКУ СПОРАЗУМНО ОДРЕЂЕНИХ ТРОШКОВА НАПЛАТЕ НАКНАДЕ ЗА ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ МУЗИЧКИХ ДЕЛА, ФОНОГРАМА И НА ЊИМА ЗАБЕЛЕЖЕНИХ ИНТЕРПРЕТАЦИЈА, ПРИКУПЉЕНА СРЕДСТВА РАСПОРЕЂУЈУ СЕ НА ТАЈ НАЧИН ДА ОРГАНИЗАЦИЈА КОЈА ОСТВАРУЈЕ ПРАВА АУТОРА МУЗИЧКИХ ДЕЛА ИМА 50% ОД УКУПНО ПРИКУПЉЕНИХ СРЕДСТАВА, А ОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈЕ ОСТВАРУЈУ ПРАВА ИНТЕРПРЕТОРА И ПРОИЗВОЂАЧА ФОНОГРАМА ПО 25% ОД УКУПНО ПРИКУПЉЕНИХ СРЕДСТАВА.

ОДРЕДБЕ СПОРАЗУМА ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА КОЈИМА ОДРЕЂУЈЕ ВИСИНА РАСПОДЕЛЕ ПРИКУПЉЕНИХ СРЕДСТАВА НА НАЧИН СУПРОТАН СТАВУ 6. ОВОГ ЧЛАНА, НИШТАВЕ СУ.

2.3. Органи организације

Члан 164.

Организацијом управљају њени оснивачи и чланови у складу са статутом организације.

Органи организације су: скупштина, управни одбор, директор и надзорни одбор.

САВЕТ ЗА КОНТРОЛУ НАПЛАТЕ И РАСПОДЕЛЕ НАКНАДЕ ЗА ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: САВЕТ) ЈЕ ЗАЈЕДНИЧКО ТЕЛО ОРГАНИЗАЦИЈА ИЗ ЧЛАНА 156. СТАВ 5. ОВОГ ЗАКОНА, КОЈЕ ОНЕ СПОРАЗУМНО ОСНИВАЈУ.

САВЕТ ВРШИ КОНТРОЛУ НАД ПРИМЕНОМ СПОРАЗУМА ИЗ ЧЛАНА 156. СТАВ 5. ОВОГ ЗАКОНА, ЗАКЉУЧЕНОГ ИЗМЕЂУ ОРГАНИЗАЦИЈА, КАО И КОНТРОЛУ НАПЛАТЕ И РАСПОДЕЛЕ ПРИКУПЉЕНЕ НАКНАДЕ И ДАЈЕ СМЕРНИЦЕ У ПОГЛЕДУ НАПЛАТЕ И РАСПОДЕЛЕ НАКНАДЕ ИЗМЕЂУ ОРГАНИЗАЦИЈА.

САВЕТ ИМА ТРИ ЧЛАНА, ПО ЈЕДНОГ ИЗ СВАКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ.

САВЕТ ЈЕ ДУЖАН ДА ДОНЕСЕ ПРАВИЛНИК О СВОМ РАДУ.

Члан 171.

Ако искоришћавање предмета заштите није нужно за обављање делатности корисника већ само корисно или пријатно (на пример у случају превозних средстава, смештајних и угоститељских објеката, трговинских и занатских радњи, тржних центара, изложбених простора, и томе слично) и под условом да је одређивање такве тарифе у процентуалном износу немогуће или неразумно тешко, тарифа се може одредити у паушалном износу. Приликом одређивања висине паушалне накнаде водиће се рачуна о:

- 1) врсти и начину искоришћавања предмета заштите;
- 2) географској локацији седишта корисника;
- 3) врсти и величини простора у којем се користе предмети заштите;
- 4) трајању и обиму искоришћавања и ценама услуга корисника.

2.5.1.A ОДРЕЂИВАЊЕ НАКНАДЕ У ТАРИФИ ЗА ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ МУЗИЧКИХ ДЕЛА, ИНТЕРПРЕТАЦИЈА И ФОНОГРАМА

ЧЛАН 171А

НАЈВИШИ ИЗНОС НАКНАДЕ НА МЕСЕЧНОМ НИВОУ У ТАРИФИ ЗА ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ МУЗИЧКИХ ДЕЛА, ИНТЕРПРЕТАЦИЈЕ И ФОНОГРАМА, НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ ВЕЋИ ОД 1/12 МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БЕЗ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА, ЗА КОРИСНИКЕ ЧИЈЕ СУ КОМЕРЦИЈАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ПРОСТОРИЈЕ ПОВРШИНЕ ДО 50 МЕТАРА КВАДРАТНИХ, ОДНОСНО НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ ВЕЋИ ОД 1/10 МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БЕЗ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА ЗА КОРИСНИКЕ ЧИЈЕ СУ КОМЕРЦИЈАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ПРОСТОРИЈЕ ПОВРШИНЕ ВЕЋЕ ОД 50 ДО 100 МЕТАРА КВАДРАТНИХ, ОДНОСНО НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ ВЕЋИ ОД 1/8 МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БЕЗ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА ЗА КОРИСНИКЕ ЧИЈЕ СУ КОМЕРЦИЈАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ПРОСТОРИЈЕ ПОВРШИНЕ ОД 100 ДО 150 МЕТАРА КВАДРАТНИХ, НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ ВЕЋИ ОД 1/6 МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БЕЗ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА ЗА КОРИСНИКЕ ЧИЈЕ СУ КОМЕРЦИЈАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ПРОСТОРИЈЕ ПОВРШИНЕ ОД 150 ДО 200 МЕТАРА КВАДРАТНИХ, А ЗА КОРИСНИКЕ СА ПОСЛОВНИМ ПРОСТОРИЈАМА ОД 200 ДО 300 МЕТАРА КВАДРАТНИХ НЕ МОЖЕ БИТИ ВЕЋА ОД 1/3 МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, С ТИМ ШТО СЕ КАО ОСНОВ ЗА УТВРЂИВАЊЕ НАКНАДЕ НА МЕСЕЧНОМ НИВОУ У ТЕКУЋОЈ КАЛЕНДАРСКОЈ ГОДИНИ УЗИМА ИЗНОС МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ, БЕЗ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА У ДЕЦЕМБРУ МЕСЕЦУ ПРЕТХОДНЕ КАЛЕНДАРСКЕ ГОДИНЕ. ЗА СВАКИХ ДОДАТНИХ 100 МЕТАРА КВАДРАТНИХ ПРЕКО 300 МЕТАРА КВАДРАТНИХ, НАКНАДА СЕ УВЕЋАВА ЗА МАКСИМАЛНО 1/20 МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БЕЗ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА.

КАД ЈЕ ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ МУЗИЧКИХ ДЕЛА, ИНТЕРПРЕТАЦИЈА И ФОНОГРАМА НУЖНО ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ КОРИСНИКА, НАЈВИШИ ИЗНОС НАКНАДЕ НА МЕСЕЧНОМ НИВОУ НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ ВЕЋИ ОД 1/12 МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БЕЗ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА, ЗА КОРИСНИКЕ ЧИЈЕ СУ КОМЕРЦИЈАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ПРОСТОРИЈЕ ПОВРШИНЕ ДО 50 МЕТАРА КВАДРАТНИХ, ОДНОСНО НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ ВЕЋИ ОД 1/9 МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БЕЗ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА, ЗА КОРИСНИКЕ ЧИЈЕ СУ КОМЕРЦИЈАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ПРОСТОРИЈЕ ПОВРШИНЕ ВЕЋЕ ОД 50 МЕТАРА КВАДРАТНИХ, С ТИМ ШТО СЕ КАО ОСНОВ ЗА УТВРЂИВАЊЕ НАКНАДЕ НА МЕСЕЧНОМ НИВОУ У ТЕКУЋОЈ КАЛЕНДАРСКОЈ ГОДИНИ УЗИМА ИЗНОС МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ, БЕЗ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА У ДЕЦЕМБРУ МЕСЕЦУ ПРЕТХОДНЕ КАЛЕНДАРСКЕ ГОДИНЕ.

КАД ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ МУЗИЧКИХ ДЕЛА, ИНТЕРПРЕТАЦИЈА И ФОНОГРАМА НИЈЕ НУЖНО ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ КОРИСНИКА, ВЕЋ ЈЕ САМО КОРИСНО ИЛИ ПРИЈАТНО, НАКНАДА НА МЕСЕЧНОМ НИВОУ НИЖА ЈЕ ОД ОНЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ЈЕР ЗАВИСИ ОД КАТЕГОРИЗАЦИЈЕ КОРИСНИКА.

ПРИ ОДРЕЂИВАЊУ КВАДРАТУРЕ КОМЕРЦИЈАЛНИХ ПОСЛОВНИХ ПРОСТОРИЈА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ИСКЉУЧИВО СЕ РАЧУНАПРОСТОР КОЈИ КОРИСНИК КОРИСТИ ЗА ПРИЈЕМ ГОСТИЈУ, ПОТРОШАЧА И НАРУЧИЛАЦА

УСЛУГА, А НЕ РАЧУНАЈУ СЕ ПОМОЋНЕ ПРОСТОРИЈЕ ЗА РАД ОСОБЉА КОРИСНИКА, СКЛАДИШНИИ САНИТАРНИ ПРОСТОР.

КОРИСНИКЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА КАТЕГОРИШЕ РЕПРЕЗЕНТАТИВНО УДРУЖЕЊЕ КОРИСНИКА ЗА ТЕРИТОРИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ НА ОСНОВУ ЗНАЧАЈА КОЈИ ЈАВНО САОПШАВАЊЕ МУЗИЧКОГ ДЕЛА, ИНТЕРПРЕТАЦИЈЕ И ФОНОГРАМА ИМА ЗА ОБАВЉАЊЕ ПОСЛОВНЕ ДЕЛАТНОСТИ КОРИСНИКА У ОДРЕЂЕНОЈ ПРИВРЕДНОЈ ГРАНИ ИЛИ СЕКТОРУ, НАРОЧИТО ВОДЕЋИ РАЧУНА О ГЕОГРАФСКОМ МЕСТУ СЕДИШТА КОРИСНИКА, ФИНАНСИЈСКОМ ПРОМЕТУ КОЈИ КОРИСНИК ОСТВАРУЈЕ НА ГОДИШЊЕМ НИВОУ, КАО И ДА СЕ ЗА ЈАВНО САОПШТАВАЊЕ МУЗИЧКИХ ДЕЛА, ИНТЕРПРЕТАЦИЈА И ФОНОГРАМА У ЗАНАТСКИМ РАДЊАМА НЕ ПЛАЋА НАКНАДА.

2.5.1.Б ОДРЕЂИВАЊЕ ПОСЕБНЕ НАКНАДЕ У ТАРИФИ ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА ПОСЕБНУ НАКНАДУ

ЧЛАН 171Б

ИЗНОС ПОСЕБНЕ НАКНАДЕ КОЈА СЕ ПЛАЋА ПО СВАКОМ ПРОДАТОМ ИЛИ УВЕЗЕНОМ УРЕЂАЈУ И ПРЕДМЕТУ СА ЛИСТЕ ВЛАДЕ НЕ МОЖЕ БИТИ ВИШИ ОД 1% ЊЕГОВЕ ВРЕДНОСТИ.

КАО ВРЕДНОСТ УРЕЂАЈА И ПРЕДМЕТА СА ЛИСТЕ ВЛАДЕ КОЈИ СЕ ПРОИЗВОДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ УЗИМА СЕ ЊИХОВА ПРОДАЈНА ЦЕНА БЕЗ ПОРЕЗА НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ ПРИ ПРВОЈ ПРОДАЈИ, А КАД СЕ УРЕЂАЈИ И ПРЕДМЕТИ СА ЛИСТЕ ВЛАДЕ УВОЗЕ У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, КАО ЊИХОВА ВРЕДНОСТ УЗИМА СЕ ЊИХОВА НАБАВНА ЦЕНА ПРЕРАЧУНАТА У ДИНАРЕ ПО КУРСУ НА ДАН ЊИХОВОГ ЦАРИЊЕЊА, УВЕЋАНА ЗА ЦАРИНУ.

Члан 176.

Ако у року од 60 дана од дана објаве позива из члана 173. овог закона не буде постигнут споразум, предлог тарифе одређује управни одбор организације. Тако одређен предлог тарифе доставља се ~~Комисији за ауторско и сродна права (у даљем тексту: Комисија)~~ ЗАВОДУ ЗА ИНТЕЛЕКТУАЛНУ СВОЈИНУ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ЗАВОД) на ~~мишљење~~ САГЛАСНОСТ.

До окончања поступка одређивања тарифе на начин предвиђен овим чланом накнада се плаћа према постојећој тарифи.

Члан 177.

Јединствене тарифе за остваривање права из чл. 117. и 127. овог закона одређују се споразумом у писаној форми између организације произвођача фонограма и организације интерпретатора с једне стране, и репрезентативног удружења корисника с друге стране.

Организација произвођача фонограма и организација интерпретатора заједнички иницирају преговоре о јединственим тарифама и заједнички преговарају са репрезентативним удружењем корисника у поступку и на начин одређен чл. 173. и 174. овог закона.

Јединствену тарифу одређену на начин прописан ставом 1. овог члана организације заједнички објављују у "Службеном гласнику Републике Србије".

Тарифа ступа на снагу осмог дана од дана објаве у "Службеном гласнику Републике Србије".

Уколико у року од 60 дана од дана објаве позива из члана 173. овог закона није постигнут споразум из става 1. овог члана, предлог јединствене тарифе одређују управни одбори организација на основу писменог споразума.

Предлог јединствене тарифе доставља се ~~Комисији~~ ЗАВОДУ на ~~мишљење~~ САГЛАСНОСТ.

Уколико у року од 90 дана од дана објаве позива из члана 173. овог закона, организација произвођача фонограма и организација интерпретатора не поднесу ~~Комисији~~ ЗАВОДУ захтев за добијање ~~мишљења~~ САГЛАСНОСТИ о предлогу јединствене тарифе, ту тарифу одређује ~~Комисија~~ ЗАВОД.

2.5.2.6. Одређивање јединствене тарифе за остваривање права на посебну накнаду Члан 178.

Јединствена тарифа за остваривање права на посебну накнаду из чл. 39. и 146. овог закона која се плаћа од прве продаје или увоза у Републику Србију уређаја за тонско и визуелно снимање и празних носача звука, слике и текста, одређује се споразумом у писаној форми између организација које остварују права оних носилаца ауторског и сродних права којима је овим законом дато право на посебну накнаду с једне стране и репрезентативног удружења произвођача, односно увозника уређаја за тонско и визуелно снимање и произвођача, односно увозника празних носача звука, слике и текста.

Организације из става 1. овог члана заједнички иницирају преговоре о јединственој тарифи, заједнички преговарају у поступку и на начин одређен чл. 173. и 174. овог закона и заједнички објављују јединствену тарифу из става 1. овог члана у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Јединствена тарифа одређена на начин прописан ст. 1. и 2. овог члана ступа на снагу осмог дана од дана објаве у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Уколико у року од 60 дана од дана објаве позива из члана 173. овог закона није постигнут споразум из става 1. овог члана, предлог јединствене тарифе из става 1. овог члана одређују управни одбори организација на основу писаног споразума.

Предлог јединствене тарифе доставља се ~~Комисији~~ ЗАВОДУ на ~~мишљење~~ САГЛАСНОСТ.

Уколико у року од 90 дана од дана објаве позива из члана 173. овог закона, организације из става 1. овог члана не поднесу ~~Комисији~~ ЗАВОДУ захтев за добијање ~~мишљења~~ САГЛАСНОСТИ о предлогу јединствене тарифе, ту тарифу одредиће ~~Комисија~~ ЗАВОД.

Наплату посебне накнаде из става 1. овог члана врши организација за колективно остваривање ауторских музичких права уз претходно постигнут писмени споразум са организацијама које су учествовале у преговорима о јединственој тарифи о висини трошкова наплате посебне накнаде и режиму расподеле посебне накнаде између организација из овог става.

Организација за колективно остваривање ауторских музичких права дужна је да укупно убрану посебну накнаду, по одбитку споразумно одређених трошкова наплате посебне накнаде, расподели ауторима и преда организацијама интерпретатора и произвођача фонограма, односно видеограма на следећи начин: 40% ауторима, 30% интерпретаторима и 30% произвођачима фонограма и произвођачима видеограма.

У. КОМИСИЈА ЗА АУТОРСКО И СРОДНА ПРАВА

1. Комисија за ауторско и сродна права

Члан 192

~~Комисија за ауторско и сродна права је стручно тело овлашћено да у области остваривања ауторског и сродних права даје мишљење о предлогу тарифе који предлажу организације.~~

~~Комисија није стално тело.~~

1.1. Састав Комисије

Члан 193

~~Комисију чине председник и четири члана.~~

~~Председник и чланови Комисије именују се из реда истакнутих стручњака који својим досадашњим радом и познавањем проблема примене ауторског и сродних права могу да допринесу остваривању циљева због којих је Комисија основана.~~

1.2. Именовање Комисије

Члан 194

~~Председника и чланове Комисије именује Влада на предлог руководиоца надлежног органа. Поред председника и чланова, именују се и заменик председника и два заменика чланова Комисије који морају испуњавати услове предвиђене чланом 193. овог закона.~~

~~Ради припреме предлога из става 1. овог члана руководиоца надлежног органа у "Службеном гласнику Републике Србије", на својој интернет страници и у једном високотиражном дневном листу, објављује јавни позив организацијама и репрезентативним удружењима корисника да предложе кандидате за чланове Комисије и њихове заменике и то: по два члана Комисије и једног заменика члана Комисије. Председника и заменика председника предлаже надлежни орган.~~

~~Организације и репрезентативна удружења корисника могу у року од 30 дана од дана објаве јавног позива из става 2. овог члана доставити надлежном органу писмене, образложене предлоге за кандидате за чланове Комисије и њихове заменике.~~

~~На основу добијених предлога из става 3. овог члана надлежни орган предлаже Влади састав Комисије.~~

~~Уколико надлежни орган сматра да предложени кандидати не испуњавају услове из члана 193. овог закона може још једном поновити јавни позив.~~

~~Мандат председника и чланова Комисије, као и њихових заменика траје четири године. По истеку мандата председника и чланова Комисије, као и њихових заменика, надлежни орган поново спроводи поступак предлагања према одредбама овог члана.~~

~~Председник и чланови Комисије, као и њихови заменици којима је мандат истекао, могу бити поново именовани.~~

1.3. Престанак функције председника или члана Комисије

Члан 195

~~Члан Комисије може да буде разрешен дужности пре истека времена за које је именован ако:~~

- ~~1) не обавља своју дужност на савестан или непристрасан начин;~~
- ~~2) трајно изгуби способност обављања дужности због болести или других оправданих разлога;~~
- ~~3) из других оправданих разлога сам затражи да буде разрешен.~~

~~Члана Комисије разрешава Влада.~~

1.4. Споредни послови и административна помоћ

Члан 196

Надлежни орган обезбеђује радни простор и опрему за рад Комисије и пружа јој неопходне административно техничке услове за рад.

Надлежни орган обавља све рачуноводствене послове у вези исплате накнаде за рад члановима Комисије.

1.5. Покретање поступка пред Комисијом за ауторско и сродна права

Члан 197

Поступак за добијање мишљења о предлогу тарифе организација покреће писаним захтевом који подноси Комисији најкасније у року од 90 дана од дана објаве позива из члана 173. овог закона.

Ако су предлог јединствене тарифе споразумно одредиле две или више организација, онда те организације заједнички покрећу поступак за добијање мишљења о предлогу јединствене тарифе пред Комисијом.

1.5.1. Садржај захтева за добијање мишљења о предлогу тарифе

Члан 198

Захтев за добијање мишљења о предлогу тарифе мора да садржи:

- 1) податке о подносиоцу, односно подносиоцима захтева;
- 2) предлог тарифе;
- 3) ако су се водили преговори, наводе о досадашњем току и резултатима преговора о тарифи, као и образложење зашто није постигнут споразум о тарифи;
- 4) доказ о уплати сразмерног дела накнаде за рад Комисије.

Захтев за добијање мишљења о предлогу тарифе доставља се у два примерка.

1.6. Поступак пред Комисијом

Члан 199

Један примерак захтева из члана 198. овог закона Комисија доставља репрезентативном удружењу корисника, односно индивидуалном кориснику и позива га да се на њега изјасни у року од 30 дана од дана његовог пријема.

Уз изјашњење из става 1. овог члана репрезентативно удружење корисника, односно индивидуални корисник доставља и доказ о уплати сразмерног дела накнаде за рад Комисије.

Уколико се репрезентативно удружење корисника не изјасни у остављеном року на достављени захтев, Комисија даје мишљење, на основу поднетог захтева.

Комисија може да закаже консултације са представницима организације и репрезентативног удружења корисника уколико сматра да је то потребно.

1.7. Мишљење Комисије

Члан 200

Мишљење Комисије из члана 192. овог закона садржи оцену о томе да ли предлог тарифе организације обухвата она права за која та организација има дозволу за колективно остваривање издату од стране надлежног органа и да ли је накнада одређена у складу са правилима за одређивање тарифе прописаним овим законом.

Комисија даје мишљење на седници, већином гласова Комисије. Мишљење Комисије потписује председник Комисије.

Мишљење из става 1. овог члана Комисија даје у року од 60 дана од дана пријема захтева из члана 198. овог закона.

Мишљење се доставља организацији и репрезентативном удружењу корисника, односно индивидуалном кориснику.

Организација објављује тарифу у "Службеном гласнику Републике Србије" у року од 15 дана од дана пријема мишљења уколико је Комисија у свом мишљењу оценила да предлог

тарифе обухвата она права за која та организација има дозволу за колективно остваривање издату од стране надлежног органа и да је накнада одређена у складу са правилима за одређивање тарифе прописаним овим законом.

Уколико је Комисија мишљења да предлог тарифе не обухвата она права за која та организација има дозволу за колективно остваривање издату од стране надлежног органа или да накнада није одређена у складу са правилима за одређивање тарифе прописаним овим законом, организација је дужна да у року од 30 дана од дана пријема мишљења Комисије из овог става, понови преговоре са репрезентативним удружењем корисника, или да у истом року достави нови предлог тарифе Комисији на мишљење.

Уколико, након разматрања новог предлога тарифе из става 6. овог члана, Комисија оцени да накнада није одређена у складу са правилима за одређивање тарифе прописаним овим законом донеће сама одлуку о тарифи.

1.8. Трошкови поступка пред Комисијом

Члан 201

Председник и чланови Комисије имају право на накнаду за свој рад. Накнаду сноси странке које учествују у поступку пред Комисијом, у подједнаким деловима.

Висина накнаде за рад члана Комисије износи 20% основне месечне плате судије вишег суда, за поступање по једном захтеву за мишљење о предлогу тарифе, а висина накнаде за рад председника Комисије једнака је накнади члана, увећана за 10%.

Влада ће посебним прописом уредити начин плаћања накнаде за рад Комисије.

VA ПОСТУПАК ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ТАРИФУ

ЧЛАН 201А

САГЛАСНОСТ НА ПРЕДЛОГ ТАРИФЕ КОЈУ ПРЕДЛАЖУ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ДАЈЕ ЗАВОД ЗА ИНТЕЛЕКТУАЛНУ СВОЈИНУ.

ЧЛАН 201Б

АКО СУ ПРЕДЛОГ ТАРИФЕ СПОРАЗУМНО ОДРЕДИЛЕ ДВЕ ИЛИ ВИШЕ ОРГАНИЗАЦИЈА, ПОСТУПАК ЗА САГЛАСНОСТ ИЗ ЧЛАНА 201А ОВОГ ЗАКОНА ПОКРЕЋУ ТЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗАЈЕДНИЧКИ.

АКО ЈЕ ПРЕДЛОГ ТАРИФЕ ОДРЕЂЕН ОД СТРАНЕ НАЈСТАРИЈЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ, ТА ОРГАНИЗАЦИЈА ПОДНОСИ ПРЕДЛОГ ЗА САГЛАСНОСТ.

ЧЛАН 201В

УЗ ЗАХТЕВ ЗА САГЛАСНОСТ ОБАВЕЗНО СЕ ПОДНОСИ:

- 1) ПРЕДЛОГ ВИСИНЕ ТАРИФЕ;
- 2) ПОДАЦИ О ПРЕГОВОРИМА (ОПИС ТОКА ПРЕГОВОРА, РЕЗУЛТАТА ПРЕГОВОРА, ОБРАЗЛОЖЕЊЕ УКОЛИКО НИЈЕ ПОСТИГНУТ СПОРАЗУМ, ИЗЈАШЊЕЊА СВИХ ПРЕГОВАРАЧА)

ЧЛАН 201Г

НА ПОСТУПАК ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ТАРИФУ СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ ОДРЕДБЕ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ОПШТИ УПРАВНИ ПОСТУПАК, УКОЛИКО ОВИМ ЗАКОНОМ НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ ПРОПИСАНО.

УБ ЕЛЕКТРОНСКА ЕВИДЕНЦИЈА ЕМИТОВАЊА И РЕЕМИТОВАЊА

ЧЛАН 201Д

ЕМИТЕРИ РАДИО И ТЕЛЕВИЗИЈСКОГ ПРОГРАМА ДУЖНИ СУ ДА ВОДЕ ЕЛЕКТРОНСКУ ЕВИДЕНЦИЈУ ЕМИТОВАЊА И РЕЕМИТОВАЊА АУТОРСКИХ ДЕЛА.

НАДЗОР НАД ВОЂЕЊЕМ ЕЛЕКТРОНСКЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ ВРШИ РЕПУБЛИЧКА РАДИОДИФУЗНА АГЕНЦИЈА, КАО ПОВЕРЕНИ ПОСаО.

НАЧИН ВОЂЕЊА ЕЛЕКТРОНСКЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПРОПИСУЈЕ ВЛАДА.”